

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
DZIEWIĄTA NIEDZIELA ZWYKŁA 02.06.2024 - NUMER 17/2024(1217)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

KOLOROWANKA DLA DZIECI

Komentarz Dobrej Nowiny

W czasach Jezusa faryzeusze ustanowili szczegółowe przepisy dotyczące wypełniania Prawa, które – pozbawione jego ducha – przekształciły się w ciężkie jarzmo. Przez podanie przykładu i przysłowiowe powiedzenie Jezus wyjaśnia, że takie przepisy powinny ustępować przed prawem naturalnym – przykazanie dotyczące szabat nie może być ważniejsze niż podstawowe potrzeby życiowe. Drugi Sobór Watykański, zainspirowany tym fragmentem, podkreśla wartość osoby ludzkiej: „Porządek społeczny i jego rozwój powinien [...] być nieustannie kierowany na dobro osób, gdyż porządek rzeczy winien być podporządkowany hierarchii osób, nie zaś na odwrót” (Gaudium et spes 26). Jednakże przede wszystkim Jezus przedstawia siebie jako Pana szabat. Chleby pokładne to dwanaście świeżo upieczonych chlebów praśnych, które co tydzień umieszczano na stole w przybytku na znak czci oddawanej Panu przez dwanaście pokoleń Izraela.

EWANGELIA Mk 2, 23 – 3, 6

Słowa Ewangelii według św. Mateusza

Pewnego razu, gdy Jezus przechodził w szabat pośród zbóż, uczniowie Jego zaczęli po drodze zrywać kłosa. Na to faryzeusze mówili do Niego: „Patrz, czemu oni czynią w szabat to, czego nie wolno?” On im odpowiedział: „Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy znalazł się w potrzebie i poczuł głód, on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatarą, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, które tylko kapłanom jeść wolno; i dał również swoim towarzyszom”. I dodał: „To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabat. Zatem Syn Człowieczy jest Panem także szabat”. Wszedł znowu do synagogi. Był tam człowiek, który miał uschniętą rękę. A śledzili Go, czy uzdrowi go w szabat, żeby Go oskarżyć. On zaś rzekł do człowieka z uschlą ręką: „Podnieś się na środek!” A do nich powiedział: „Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego, czy coś złego? Życie uratować czy zabić?” Lecz oni milczeli. Wtedy spojrzawszy na nich dokoła z gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości ich serc, rzekł do człowieka: „Wyciągnij rękę!” Wyciągnął, i ręka jego stała się znów zdrowa. A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz się naradzali przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zgładzić.

Fragment homilii **ABP. STANISŁAWA GADECKIEGO** – **DZIECI** (Mk 10,13-16)

„Przynosili Jezusowi dzieci [παιδια], żeby ich dotknął; lecz uczniowie szorstko zabraniali [επετιμων] im tego. A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: ‘Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego’. I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce [τιθεις τας χειρας επ αυτα] i błogosławił [ηυλογει] je” (Mk 10,13-16). Inna podobna scena pokazuje Jezusa biorącego dziecko i stawiającego je za przykład swoim uczniom, gdy ci spierali się o to, kto jest wśród nich największy: „Bo kto się uniża jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim” (Mt 18,4). Małe, słabe, zależne we wszystkim od opieki rodziców dzieci są znakiem, że nadeszło królestwo Boże. Jezus utożsamia się z nimi i mówi: „Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, nie Mnie przyjmuje, lecz Tego, który Mnie posłał” (Mk 9,37). Zbawiciel jest najważniejszym obrońcą dzieci wobec tych, którzy je źle traktują, chociażby nawet przez swój zły przykład: „Lecz kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza” (Mt 18,6). Pamiętamy jednocześnie, że - według Księgi Kapłańskiej - dzieciństwo rozpoczynało się wówczas w wieku jednego miesiąca a kończyło w wieku lat pięciu. Do młodzieży natomiast zaliczano osoby w wieku od pięciu do dwudziestu lat (Kpł 27,3-6). W całej Ewangelii nie wspomina się żadnej innej grupy społecznej - poza dziećmi - która nie byłaby dopuszczona przez uczniów do Jezusa. Nie spotkało to ani tłumów, ani grzeszników, ani ludzi potencjalnie niebezpiecznych, tylko małe dzieci. Dlaczego? Prawdopodobnie dlatego, że uczniowie traktowali dzieci jako mało znaczące dla misji Jezusa; jako przeszkody w zajmowaniu się sprawami ważniejszymi. Zdaniem uczniów

dzieci nie były na tyle ważne, by Jezus poświęcał im swój czas i swoją energię. Pan Jezus - w przeciwieństwie do uczniów - brał dzieci w objęcia i błogosławił je. Być może czynił to ze względu na pewną anielskość okresu dziecięcego. Dzieci są bowiem niewinne, nie czynią zła w sposób świadomy. Nie są jeszcze zdolne do używania wolnej woli i nie ponoszą odpowiedzialności za popełnione przez siebie zło. Charakteryzują się prostotą myślenia: „Dziecko nie martwi się tym, czym my, na przykład stratą pieniędzy i podobnymi rzeczami. Z kolei nie cieszy się ono tym, czym my, a więc rzeczami przemijającymi”

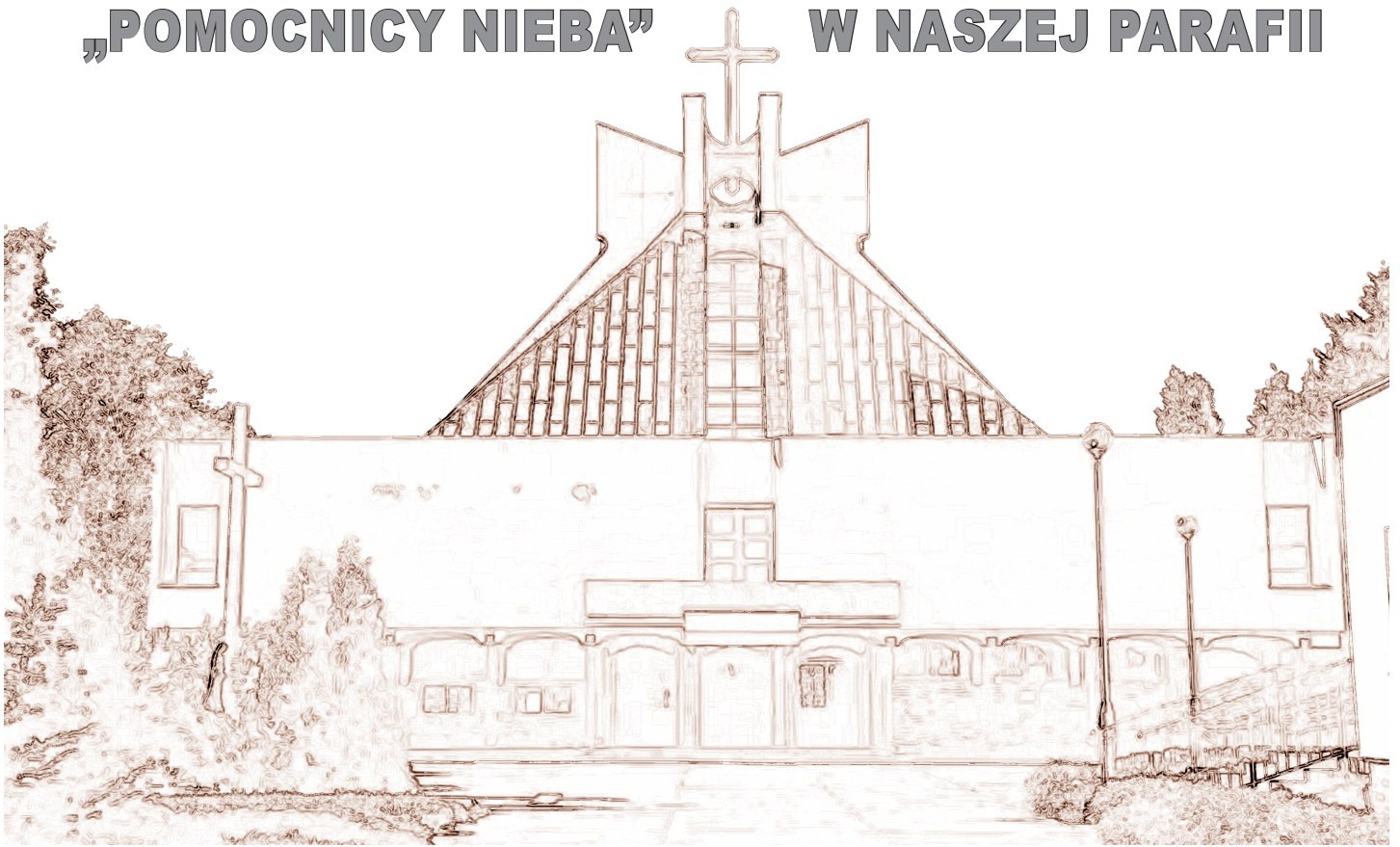
(św. Jan Chryzostom, Homilie na Ewangelię św. Mateusza 62,4). Dlatego „Aniołowie ich w niebie widzą oblicze Ojca mego, który jest w niebie” (Mt 18,10). Pan Jezus podkreśla przede wszystkim ich małość - w opozycji do „wielkości” tego świata. I nie idzie tutaj tylko o małość rozumianą w sensie wiekowym, ale o kategorię duchową. Dziecko - żyjąc z łaski drugiego człowieka - jest symbolem całkowitej zależności, podobnej do tej, jaka cechowała Syna w stosunku do Ojca niebieskiego. Momentem przełomowym są słowa Zbawiciela: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże”. Ta scena jest jednocześnie ziemską i niebiańską. Jest ona objawieniem tego, jak ma wyglądać na ziemi Królestwo niebieskie i odzwierciedlenie tego, jakie będzie królestwo, które nadejdzie dla tych, którzy na ziemi zachowywali się wobec Boga jak dzieci. To niewiarygodne, żeby ktoś - znając te słowa - mógł być przeciwnikiem chrztu niemowląt. Odмова udzielenia chrztu niemowlętom bierze się ze świeckiego ducha indywidualizmu, nie rozumiejącego, że już małe dzieci mogą być realnie zanurzone w atmosferze wiary jaką żyje wspólnota. Z prawa małych dzieci do Boga wynika ich prawo do religijnego wychowania i religijnej atmosfery w ich domu. Dzieciom należy się to, żeby zostały wprowadzone w modlitwę i spotykały się z codziennym świadectwem wiary dorosłych (por. o. Jacek Salij OP).

Źródło: www.archpoznan.pl

MYŚL TYGODNIA

*Bądź prosty i pobożny jak dziecko,
a zarazem odważny i mężny jak przywódca.*

św. Josemaría Escrivá

Kiedy pada słowo „Apostoł” to chyba każdemu z nas przychodzi do głowy Dwunastka najbliższych uczniów Pana Jezusa, którzy razem z Nim byli przez 3 lata, widzieli Jego cuda, towarzyszyli niemal na każdym kroku, a potem sami świadczyli i bohatersko oddali za Niego życie. Skojarzenie jest jak najbardziej słuszne ale dzisiaj chcę opowiedzieć o Apostołach naszej Parafii, którzy spotykają się ze mną w każdy czwartek o 16.30 w sali parafialnej.

Apostoł- mały czy duży ma jedno podstawowe zadanie - ożywiać wiarę, nadzieję i miłość wszędzie gdzie się pojawi, na wszelkie możliwe sposoby. Taki cel przyświecał też naszemu patronowi św. Wincentemu Pallottiemu. Chcąc ten cel realizować zaczynamy każde spotkanie modlitwą, podobnie jak Apostołowie kiedy zanim zaczęli głosić modlili się z Maryją w Wieczerniku.

Prawdziwy Apostoł wymaga najpierw od siebie, potem od innych, dlatego też uczymy się „zapominania o sobie”, a dostrzegania potrzeb tych, których mamy wokół siebie. Pomagają nam w tym hasła:

**„Dzień bez dobrego uczynku to dzień stracony”,
„Dzień bez modlitwy to dzień stracony”,
„Dzień bez umartwienia to dzień stracony”,
„Dzień bez uśmiechu to dzień stracony”.**

W zależności od okresu liturgicznego podejmujemy różne tematy na spotkaniach: przygotowujemy scenki teatralne aby wszystkim parafianom opowiedzieć o Jezusie, innym

razem organizujemy kiermasz żeby pomóc potrzebującym dzieciom, to znowu piszemy kartki z życzeniami dla dzieci, które żyją w trudnych warunkach, malujemy spreym portrety Matki Bożej żeby wpatrywać się w Nią, mamy też zajęcia ze szkoły kultury, bo Apostoł nie może być nieobyty .

Wspólnie świętujemy ważne Uroczystości jak: Boże Narodzenie czy Wielkanoc i oczywiście święto naszego patrona. Na spotkaniach nie brakuje też ciastka i herbaty- ostatnio dowiedziałam się, że to bardzo ważny punkt spotkań;). Zapraszam wszystkie chętne dzieci- nie tylko na ciastka ale by stawać się dojrzałym, odpowiedzialnym człowiekiem i katolikiem, który kocha Pana Boga i potrafi zrezygnować z siebie dla bliźniego, który jest obok- bo czy nie tego wymaga szczęśliwe życie w rodzinie?

Dzieci to wspaniali Pomocnicy Nieba. Możemy uczyć się od nich szczerości, zapału, radości, entuzjazmu, a w szczególności PROSTOTY WIARY. Sam Pan Jezus stawia przed nami dziecko w jednej z Ewangelii i mówi, że mamy stać się jak dzieci. Tego życzę sobie i wszystkim czytającym tą krótką notatkę.

S. M. Ewelina Nowaczyk SAC

2.06.2024r.

W poniedziałek o godz. 18.45 w kościele katecheza dla rodziców i chrzestnych, którzy pragną ochrzcić swoje dzieci w czerwcu.

We wtorek o godz. 18.45 w Sali Domu parafialnego Krąg Biblijny.

W oktawie Bożego Ciała procesje eucharystyczne w łączności z Mszą św. wieczorną i nabożeństwem czerwcowym. W czwartek na zakończenie oktawy procesja do figury Serca Jezusowego na cmentarzu. Po procesji spotkanie w sali domu parafialnego wszystkich zaangażowanych w przygotowanie uroczystości Bożego Ciała i Oktawy.

W piątek - Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa ogólnopoznańska procesja z kościoła Najświętszego Serca i Św. Floriana do Krzyży Poznańskiego Czerwca po Mszy św., która rozpoczyna się o godz. 19:00. Z racji uroczystości nie obowiązuje wstrzemięźliwość od potraw mięsnych. Tego dnia także I piątek miesiąca – spowiedź od godz. 16.00 do 18.00, komunia co pół godziny.

Chorych z sakramentami św. odwiedzimy w piątek 7 i sobotę 8 czerwca. Prosimy, by w godzinach otwarcia biura parafialnego potwierdzić, chęć przyjęcia kapłana.

Nabożeństwa po Oktawie Bożego Ciała w dni powszednie po wieczornej Mszy św., a w sobotę i niedzielę o godz. 17.30.

W dniach od 19 do 22 września organizujemy 4 – dniową pielgrzymkę : Katedra Kłodzka i Praga stolica Czech. Koszt 1600 zł. Zapisy w zakrystii. Wpłata 600 zł przy zapisie. Program jest wywieszony w gablocie przed kościołem.

W tym tygodniu biuro parafialne czynne według ustalonych dni i godzin.

W przyszłą niedzielę zbiórka ofiar do skarbon na KUL i Wydział Teologiczny UAM.

**SIOSTRY
NA
MARSZU
DLA
ŻYCIA**

40. ROCZNICA ŚWIĘCEŃ KSIĘDZA PROBOSZCZA

Grafika z okładki z podpisem: Ześlanie Ducha Świętego - Uczennice Boskiego Mistrza

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelnicy:* ks. Bartosz Rojna; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch; *Redakcja:* Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Antoni Kaczmarek, Teresa Majtas, *Współpraca:* ks. kan. Tomasz Morasz, *Adres redakcji:* ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70, e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.